

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 20. S. Ambrosii Miracula.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

la ab Ambrosio ad hanc Reginam data Sæculum IV.
A. C. 396.
non extat.

§. XX.

S. Ambrosii miracula.

Comitis Stiliconis mancipium, a Dæ-
mone torquente, liberatum, in Ba-
silica Ambrosiana morabatur, nam Domi-
nus ejus S. Ambrosium rogaverat, ut ho-
minem sollicitè custodiret. Palam fa-
ctum est, hunc servum nequam falsas lit-
teras conscribere, in quibus tribunitia
potestas quibusdam conferebatur; non
nulli jam vinculis dati erant, qui, conficto
litterarum jure, confisi, ut Tribunos se
gesserant. Stilico, Sancti Ambrosii ro-
gatu, hac arte deceptos quidem libertati
restituit, at nullam servo poenam inflixit,
nisi quod ideo apud S. Episcopum quere-
retur. S. Ambrosius hominem, Basilica
egredientem, investigari, & ad se addu-
ci jubet; interrogat reum, & criminis
convincit; tum, *tradatur*, inquit: *Sa-
tanæ in destructionem carnis, ne imposte-
rum alii similia facere audeant!* eadem
hora, & antequam omnia verba S. Epis-
copus protulisset, Spiritus immundus, in
eum insiliens, miserum fœde contorsit;
nobis omnibus, inquit Paulinus: *expa-
vescentibus, subditque: illis diebus plu-
res Energumenos ejus imperio, & ma-
nuum impositione liberari vidimus.*

n. 43

1. Cor. 5. 5.

E 5

Nice-

Sæculum IV.

A. C. 396.

Id. n. 44.

Nicetius antea Tribunus, & Notarius, tanto dolore pedum afficiebatur, ut ægerrime in publicum prodire posset; aliquando pedem ad altare appropinquantis, ut S. Sacramentum acciperet, S. Ambrosius gressu fortuito protrivit, coegitque exclamare, dixit vero: *vade! ex nunc sanus eris.* Revera, cum Sanctus obiisset, vir ille cum lacrymis testabatur, nullo se doloris sensu ex illa hora fuisse afflictum.

n. 42.

Paucos dies antequam S. Ambrosius decumbere cogeretur, cum explicationem Psalmi 43. dictaret, Paulinus, qui verba loquentis chartæ mandabat, subito vidit, caput ejus flamma, scutuli formam referente, tegi, eandemque lento tractu os ejus ingredi, mox vultus ejus niveo candore refulsit, tandemque pristina species rediit. Addit Paulinus: *hæc videns ita exterritus sum, ut immobilis hæserim, nec, quæ dictabat, scribere, priusquam visio disparuisset, potuerim; dictabat autem certum Scripturæ textum, cujus bene meminimus, atque illa die seu scribere, seu dictare cessavit, nec totum Psalmum absolvere valuit. Statim, quæ videram Diacono Casto, sub cujus cura eram, narravi, qui mihi ex actis Apostolorum ostendit, me Spiritum S. vidisse in Sanctum Episcopum descendere.* Explicationem illam S. Ambrosii in Psalmum 43. habemus, ubi omnino in

in versu 25. finit, & in duos ultimos ni- Sæculum IV.
A. C. 396.
hil addit. Jam tunc Ambrosium infirmi- n. 38.
tatis suæ consciū fuisse necesse est, te-
stante Paulino, eum, quando valebat,
nunquam cessasse, libros manu sua scri-
bere. Ipsius S. Ambrosii testimonio ha- Ep. 47. ad
Sab. al. 65.
bemus, se non omnia dictasse, præsertim
nocte, ne cuiquam molestiam faceret, ut,
quæ scriberet, diutius pensaret, & Stilus
foret exactior.

Ulterius Paulinus refert: *omnium Ec-
clesiarum sollicitudine premebatur. Diu,
noctuque assidue orabat. Multum vigila-
bat, & jejunabat quotidie, non nisi diebus
Sabbati, & Dominicis prandere solitus.*
Nam Mediolani, etiam in quadagesima Aug. ep. 36.
al. 86. ad
non jejunabant diebus Sabbati. Si vero Casul. in
fin.
Romæ esset, aut alibi, ubi die Sabbati je-
junabatur, cum aliis jejunabat; illam in
hac re sequens Regulam; illius loci, in
quo esset, more sibi vivendum. Ad men-
sam suam non nunquam vocabat viros
Imperii præcipuos, Consules, Præfectos-
que, qui id sibi honori ducebant, sicut
de Arbogasto, & Vincentio Galliarum Paul. vit.
c. 30. Sulp.
Dial. I. c.
17. Poss.
vita. Aug.
c. 27.
Præfecto scimus. Ipse vero nunquam,
quamquam rogatus, quamdiu Mediola-
ni fuit, ad alterius mensam accessit. Has
quoque observabat vitæ regulas, ut nun-
quam matrimoniis conciliandis se immis-
ceret, aut cuiquam in Principis aula mu-
nus procuraret, ne si male res vertisset,
culpa in eum recideret. §. XXI.